

BIBLICKÉ TEXTY K EKUMENICKEJ CHARTE „Prispieť k formovaniu Európy“

Rim 12,1-21

(Doc. Imrich Pereš, Kresťanská reformovaná cirkev)

Pravá bohoslužba - ¹ Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu. ² A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé.

Charizmy sú pre dobro celého tela - ³ Mocou milosti, ktorú som dostal, hovorím každému z vás, aby si nik nemyslel o sebe viac, ako myslieť treba, ale zmysľajte triezvo, každý podľa stupňa viery, aký mu udelil Boh. ⁴ Lebo ako máme v jednom tele mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť, ⁵ tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivo sme si navzájom údmi. ⁶ Máme rozličné dary podľa milosti, ktorú sme dostali: či už dar prorokovať v súlade s vierou, alebo dar slúžiť v službe, alebo učiť pri vyučovaní, ⁸ či povzbudzovať pri povzbudzovaní. Kto teda dáva, nech dáva nezištne, kto je predstavený, nech je starostlivý, kto preukazuje milosrdenstvo, nech to robí radostne.

Povinnosť lásky - ⁹ Láska nech je bez pretvárinky. Nenávid'te zlo, lipnite k dobru. ¹⁰ Milujte sa navzájom bratskou láskou, predbiehajte sa vzájomne v úctivosti, ¹¹ v horlivosti nechabujte, buďte vrúcneho ducha, slúžte Pánovi. ¹² V nádeji sa radujte, v súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí. ¹³ Majte účasť na potrebách svätých, buďte pohostinní. ¹⁴ Žehnajte tých, čo vás prenasledujú - žehnajte a neprekliňajte! ¹⁵ Radujte sa s radujúcimi, plačte s plačúcimi! ¹⁶ Navzájom rovnako zmysľajte; a nezmysľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym. Nebuďte múdri sami pre seba.

¹⁷ Nikomu sa neodplácajte zlým za zlé; usilujte sa robiť dobre pred všetkými ľuďmi. ¹⁸ Ak je to možné a závisí to od vás, žite v pokoji so všetkými ľuďmi. ¹⁹ Nepomstite sa sami, milovaní, ale ponechajte miesto hnevu; ved' je napísané: „Mne patri pomsta, ja sa odplatím,“ hovorí Pán. ²⁰ Ale keď bude tvoj nepriateľ hladný, nakrm ho, keď je smädný, daj mu piť, lebo tým, že to urobíš, žeravé uhlie mu nahrnieš na hlavu. ²¹ Nedaj sa premôcť zlu, ale dobrom premáhaj zlo.

/Rim 12,1-21/

Sú to pekné, nádherné slová. Učenie, základy kresťanstva. Obsahujú etiku, teológiu, normy pre politikov, pre rodinný život aj pre osobnosť.

Dnes hľadá Európa normy, podľa ktorých by mohla fungovať na princípoch humánosti. Lepší základ, normy, či princípy ako uvádza apoštol Pavol však netreba hľadať.

3 časti textu:

- 1. o veriacom človeku samotnom (ako sa správať voči sebe)*
- 2. veriace kresťanské spoločenstvo (ako si vzájomne slúžiť)*
- 3. všeobecné postavenie kresťanov v spoločnosti (konanie a motivácie)*

1. o veriacom človeku samotnom (ako sa správať voči sebe)

Ako sa má správať, čo si dovoliť a čoho sa strániť veriaci kresťan, ktorý sa odovzdal Kristovi?

Obeť - naša duchovná bohoslužba.

Kresťan, ktorý našiel poklad viery, nemôže žiť sám pre seba, so svojím pokladom, ktorý si zakope (ako malý žiačik, ktorý by si doniesol do školy desiatu a potajme by ju v šatni cez prestávky jedol). Kresťan otvára v sebe prameň živej vody, ktorá musí pôsobiť a vyvolávať pohyb.

Kresťan má vedieť, že je tu do sveta a svojej spoločnosti daný preto, aby slúžil Bohu aj iným ľuďom. Ako slúžiť? Podľa poznaanej Božej vôle: „čo je dobré, milé a dokonalé.“ Kresťan má poznať smer, cestu, účel, poslanie. Teda tri dôležité pravdy podľa Pavla pre definovanie Božej vôle - je poznať, čo je dobré, milé (príjemné) a dokonalé - o to sa môžu opierať základné Európske normy - je to to, čo dáva ľuďom radosť, dobro, krásu, pocit šťastia... => to sú hodnoty pre každého. (*Ako je to bežne vo svete? Sused sa stará o to, čo je dobré len jemu a nie všetkým...*)

Božiu vôľu treba rozoznávať nielen v zmysle všeobecnom (Božia vôľa pre každého je to, čo má konať každý - to, čo je dobré, príjemné a dokonalé), ale tiež v zmysle osobnom - špeciálna služba (špecifické dary) - napr. prorocká, misionárska, učiteľská atď.

2. veriace kresťanské spoločenstvo (ako si vzájomne slúžiť)

Ako si vzájomne slúžiť:

1. Treba mať zdravú autoreflexiu: treba si uvedomiť, že každý máme určitú svoju hodnotu, ale nepreháňať to, nenamýšľať si, nebyť domýšľavý, nemyslieť si o sebe viac ako treba. Snažiť sa o zdravú atmosféru; nevychvalovať sa jeden pred druhým. Mať zdravé sebedovetie. Nepresúvať ručičku váh ani na jednu ani na druhú stranu.

Máme žiť vo vedomí, že Boh každého z nás obdaroval schopnosťami, ktoré majú prinášať určité ovocie. To sme dostali preto, aby sme boli spojení spolu do jedného tela. Všetci sú tu dôležití, každý má svoje miesto - malíček aj oko. Hodnotiť treba správne seba aj druhého.

2. To, že sme údmi jedného tela, tiež znamená, že máme to telo formovať skrze dary:

- „dar prorokovať v súlade s vierou“ - dívať sa „dopredu“ (zrak pre veci, ktoré sa udejú), ale i „dozadu“ (vedieť správne posúdiť veci, ktoré sa už udiali - odhaľovať pravdu spásy a udalosti vo svete i v našom osobnom živote);

- „dar slúžiť v službe“;

- „učiť pri vyučovaní“ - učiť pravdám, kresťanským princípom, (katechumenát);

- „povzbudzovať pri povzbudzovaní“ - dar napomínania - je potrebná určitá disciplína, aby veci boli na správnom mieste;

- „Kto teda dáva, nech dáva nezištne“;

- „kto je predstavený, nech je starostlivý“;

- „kto preukazuje milosrdenstvo, nech to robí radostne“ - pomáhať bez frflania, s láskou a pochopením.

3. všeobecné postavenie kresťanov v spoločnosti (konanie a motivácie)

Nemôžeme sa odizolovať, „vyskočiť“ zo sveta. Preto tu sú určité „pravidlá“ toho, ako sa pohybovať vo svete, ako priniesť ľuďom nádej.

Byť oddaný, úctivý, bez pokrytectva a pretvárinky, pridržať sa dobra, byť trpezlivý, mať účasť na potrebách svätých, nezlorečiť ale dobrorečiť... To boli silné slová v rímskej spoločnosti, ktorá sa opierala o silu a moc. Apoštol tu však hovorí o takých hodnotách, ktoré sú pre život a nie pre nevraživosť. Aj napriek nebezpečenstvu možného zneužitia toho dobra. Treba byť opatrný voči falošnosti, ale zároveň sa netreba báť dať priestor láske. Bola to práve moc lásky, dôvery, modlitby, viery a odovzdanosti Bohu, čo nakoniec spôsobila víťazstvo Boha a viery nad mocou Ríma.

Máme túžbu, aby to bola naozaj kresťanská Európa. Môžeme ju budovať. Treba však vedieť, kde je prameň.

Mať dobré myšlienky je OK, ale treba sa aj zapáliť pre určitú vec a horieť pre to. Potrebujeme, aby nás „niečo zapálilo“. Treba byť napojený na Ježiša Krista. Byť zapálený pre Kristove veci Božím plameňom túžby odovzdávať Európe Kristovo svetlo.